

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדישים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת ויחי
שנת תשע"ה

עין ליקוים ח"א סי' כ"ב וסי' קמ"ז וסי' רע"א. ואם אמנם עתה בוודאי אי אפשר להעזי פנים כנגדם, לדבר מה שרוצים לדבר, כי השעה משחקת להם והתגברו ביותר בעויה, אף על פי גם בשתיקה צריכים שיהיה לכם עזות גדול מאד, והעיקר הוא שעל כל פנים יהיה לכם עזות בלבכם, שלא תתביישו ח"ו בעצמכם, וכמו שאמר רבינו ז"ל (חיי מוהרנ"ת סי' רט"ו) "וואס האבין מיר זיך צוא שעמין". כי אף על פי שכל אחד יש לו להתבייש מעונותיו, אבל בענין הקיבוץ שלנו מה שאנו נקראים על שמו ז"ל וכו' אין להתבייש כלל, זה חלקינו מכל עמלינו, זה תקוותינו, זה נחמתינו, זה ישועתנו בזה ובבא לנצח.

ומי שחזק בלבו ואינו מתבייש בלבבו יעורוה השם יתברך שידע איך להתנהג בענין העזות נגדם, שישב להם בדרך שלום, ואף על פי כן ידקור אותם בלבם, שיפלו נגדו בלבכם. וצריכין לבקש מהשם יתברך לידע איך להשיבם, לקיים (אבות פ"ב מ"ד) ודע מה שתשיב וכו'.

[עין לעיל מכתב ס"ג בוח"ל: והנה אין רצוני שר' יעקב יבזה את חותנו רק יהיה לו עזות דקדושה לבלי לקבל על עצמו מורא כלל וכנ"ל. ודעת לגבון נקל לידע איך להתנהג עם העזות דקדושה, לבלי לחוש על דבריו כלל, ואעפ"י אל יבוזה מאחר שהוא בביתו עכ"ל. ולקמן מכתב קע"ח כתב ג"כ כדברים הנכתבים כאן עיי"ש "העיקר לבל תתבייש בעצמך מפניהם, ויהיה מצוץ חזק לעומת מצחם ולא תדבר עמהם מזה כלל. רק תשיאם לדבר אחד, רק מאליהם יבינו שאנו שחוקים מהם בעזרת השם יתברך". ולקמן מכתב קפ"ו "מאליהם תבינו איך להתנהג ולטעון עמהם בפניהם, ואל יתביישו, ואל יתבטלו, ואל יפחדו, ואל יחתו מפניהם כלל". ובענין זה לדעת איך להתנהג בענין עזות דקדושה ע"ע ליקוים ח"א סי' כ"ב, ובסי' קמ"ז שכתב וצריך לפלס דרכיו איך להתנהג עם העזות לבלי להיות ח"ו עזות פנים, כי הוא מדה רעה מאד, ואעפ"י יהיה לו עזות דקדושה עיי"ש.

ויש להעתיק קצת מש"כ בליקוטי הלכות ה' תחומין (ה' אות ט') על מאמר ז"ל מ"ט קרנא דקמצא רכיכא (שבת ע"ג) וז"ל: אמרו ר"ל לעולם יאה אדם רך כקנה ואל יהיה קשה כארו, כי קנה אפילו כל הרוחות שבויעלם אין יכולין להיוו ממקומו, כי הוא רך ונכפף בפני כל, ואעפ"י הוא אמיץ וחזק מאד בשרשו, ואין יכולין הרוחות לעוקרו ממקומו ח"ו, משא"כ אם היה קשה כארו וכו'. היינו כי במקומו שהם בחינת חלל הפנוי שם אסור ליכנס בקשיות ותירוצים כלל, בבחינת אל תקשו ללבכם, כי עיקר התחזקות הוא דייקא על ידי שהוא רך כקנה, שעל כל השאלות והקשיות והבילבול שמבלבלין אותו, הן המונעים והחולקים והמתנגדים מבני אדם, הן ריבוי הבילבולים שבמנו, על כולם לא ישיב דבר בבחינת ואדי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, כי הקשיות והבילבולים הבאים משם אי אפשר להשיבם. ואעפ"י הוא חזק באמונה מאד כקנה הרך הנשרש במים, שאעפ"י שנראה כנכפף בפני הרוחות, אעפ"י הוא חזק בשרשו מאד. כמו כן צריך האדם שיהיה חזק באמונה כפי קבלתו מאבותינו ורבותינו ולא ישמע לשום קשיא ובילבול כלל הבאים ממקומות כאלו, ולא ישב עליהם כלל כאילו אין בפיו מענה, עד שנראה להם כאילו הוא נכפף בפניהם ח"ו, ובאמת זהו עיקר התחזקות בבחינת רך כקנה. ולכן דוד המלך שהוא משיח, שעיקר התיקון על ידו, ועיקר התיקון הוא לתקן ולהקים הרחוקים להעלות משם כל הנפלים לשם רח"ל, על כן בעת שנמשך דוד נאמר ואנכי היום רך ומשיח מלך עיי"ש באריכות. וע"ע בליקוטי הלכות ה' מעקה ושמירת הנפש (ה"ד אות ג') על מה שדרשו ז"ל עה"פ ולא תשים דמים בביתך שלא ישים סולם רע בתוך ביתו ולא יגדל כלב רע בתוך ביתו. ששני הדרשות האלו אחד הם, כי סולם הוא עזות דקדושה, שלא יפגום העזות דקדושה שלא יהיה חלוש ועצל ולא יהיה קולו בבחינת קול ענות חלושה ח"ו, רק

וגם אתמול קרא אחד מאנ"ש מכתבך, וזלגו עיניו דמענות. בעל הרחמים יראה בדמעות עינינו, ובפרט הדמעות של הצדקת מרת אדיל תחי' בת אדמו"ר ז"ל [הרבנית מרת אדיל דרה בעיר ברסלב, וראתה מקרוב את גורל הרדיפות ושפיכת דמים שסבלו אנ"ש, ולכן הצטערה הרבה. ובפרט מן הסתם כאב לבה אודות בנה הר"ר אברהם בערני' שהיה אז חתן ראש המתנגדים משה ה. ונתפרדה החבילה ממנה עד שגירש את אשתו עיין מכתב רט"ז] וירחם עלינו ויושענו מהרה.

ואני בטוח בבטחון חזק שבוודאי יושיענו השם יתברך ויצילנו מידם, וכן יציל ויושיע את כל מי שהוא חזק ועומד בנסיון. אך על המכניעים עצמן לפניו [אפשר לפני לפני משה ה.] ומבטיחים להיות נפרדים משרשם מחייהם ותקותם הנצחיות, אף על פי שבלבם האמת להיות עמו, עליהם הרחמנות גדול מאד, כי נשארם קרה מכאן וקרה מכאן. כי הלא באמת אין מועיל להם הכנעתם כי אם שיאמרו שקרים עלינו, ועל זה אינם מרוצים לעקור עצמם מן האמת כל כך, כי הם מתייראים מיום הדין, ועל זה טוב היה להם למסור נפשם מתחלה, ובוודאי היה טוב להם יותר בזה ובבא [כעיי"ו במכתב קע"ח "יכולים לראות את כלל המעשה הרע הנעשה תחת השמש, ואיך אורבים על כל אחד כל ימיו, ואפילו כשמשפיל ומרחיק את אחד, הוא מתגבר ואורב עליו להפילו ולהרחיקו בכל פעם יותר" ע"כ. וכתב בימי התלאות וז"ל: ר' דוד בשם מ' נודע למתנגדים שהוא מפחד מלצאת בלילה, קשרו אותו למצבה על בית החיים, ואמרו לו שאם לא יקבל את מוהרנ"ת ינחורו שם בלילה. (את אחד קשרו בחבל עם ערילות והובילו אותם ברחוב). כי זה עשו לסימן מי שקלל אותו בחירופין, הוא סימן שכבר נתפתה להם ולא יסע אל מוהרנ"ת עכ"ל]. אך בוודאי אני דן אותם לכף זכות, ועלי לבי דוי על צרותיהם.

אך אף על פי כן אני מאמין במה שאמר רבינו ז"ל (ליקוים ח"ב סי' מ"ח) שאין שום אדם שיהיה לו נסיון ומניעות שלא יוכל לעמוד בהם, והעיקר הוא מניעת המות, וגם עתה העיקר הוא מניעת המות. ומי שחוזר בלבו אפס קצת ממה שנדבר בינינו ומה שראינו נפלאות בספריו הק', וכל ההתנוצצות אלקות והתנוצצות גדולתו ז"ל שהכנסתי בכס בעזרת השם יתברך, בוודאי יעמוד בנסיון. או ישתדל לברוח מקודם שלא יצטרך לבא לידי נסיון ולידי ביוון ח"ו כאשר עשה ר' נחמן מטולטשין שברח מביתו ויושב פה [עין מכתב קע"ב, וכן ר' אליהו מברסלב [מתלמידי מוהרנ"ת], וקויתי להשם יתברך שבוודאי ישובו לביתם לשלום אי"ה. אך אף על פי כן אתה אל תברח מיד, רק אם תראה ח"ו שהשעה צריכה לכך. אך קויתי להשם יתברך שלא תצטרך לבא לזה, רק שבלא זה אתה צריך להתגעגע ולכסוף ולהשתדל בכל כוחך לבא לפה [להשתטח על ציון רביז"ל], ולה' הישועה.

דברי אוהבכם באמת לנצח

נתן מברסלב

והנה מגודל תשוקתך לדברי לא יכולתי להתאפק מלכתוב עוד קצת, לעורר אותך ואת כל החפצים בהאמת בענין עזות דקדושה, שצריכים עתה לזה מאד מאד לקיים (אבות פ"ה מ"ט) הוי עז כנמר וכו', (ביצה כ"ה) ולא ניתנה תורה לישראל אלא מפני שהם עזים, וכמו שדיבר הוא ז"ל בזה הרבה כמו שמבואר בספריו הק'.

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקדוש נכד הבעל שם
טוב ז"ל זכותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ט)

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאמניץ זצלה"ה על

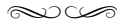
מאמר ס"ד:

קנ"ב

הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז

בדורות שלפנינו בענין הספרים שנתפשו מהבעל שם טוב ותלמידיו הק', אף על פי שהיו קצתם צדיקים וגדולים בתורה, אעפ"כ חתרו החולקים הלומדים ומצאו כאילו ח"ו תלמידי הבעל שם טוב הנקראים בשם חסידים כותבים דברים כנגד התורה ח"ו.

(על"ת מכתב רכ"א)

קנ"ג

שימו לבבכם נפלאות הבעל שם טוב

שימו לבבכם היטב מה שנעשה בעולם ובכל דור נעשים נפלאות ונוראות, והעיקר בענין התקרבות לצדיק האמת שבאותו הדור, כמו שהיה בימי הבעל שם טוב ואחריו בימי המגיד.

(על"ת מכתב רל"ז)

קנ"ד

אורו של מרן הבעל שם טוב

ואני העני והאביון כל ימי גדלתי בין החכמים, והייתי מתאבק בעפר רגליהם וידעתו שבימינו כמעט כבר נשקע האור הקדוש של הבעל שם טוב זצ"ל, ועד שלא שקעה שמו זרחה שמו של אדמו"ר הקדוש זצ"ל.

(על"ת מכתב רנ"ג)

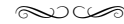

קמ"ט

מאד מאד הוי שפל רוח

בתחלת התקרבותו של הצדיק רבי מענדל מוויטעפסק זצ"ל לדרך הבעל שם טוב, נכנס אל הקדוש פנימה, והי' אז בהתרומומת הנפש אחר שלמד תורה הרבה, והיה חובש כובעו כשהוא מורם מעל מצחו בגובה המצה, ענה ואמר לו הבעש"ט ז"ל, כמה דפים גמרא למדת עד הנה כדי שתכול להרים כובעך בגובה כל כך, וכמה דפים גמרא צריך אתה עוד ללמוד כדי להסירו לגמרי.....

(שש"ק ח"ו אות תקנ"ג)

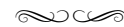

ק"נ

אור מרן הבעל שם טוב הק'

וכבר עברו בזיונות כאלה בדורות הקודמים כשהאר הבעל שם טוב ז"ל אורו הקדוש בעולם.

(על"ת מכתב קט"ט)

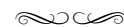

קנ"א

כבוד הצדיק הבעל שם טוב

אוי להם ואוי לנפשם של המוסרים בעלילות שקר, אשר מרדו ופשעו בכבוד השם יתברך וכבוד התורה הקדושה, וכבוד הבעל שם טוב ז"ל ותלמידיו הק', וכבוד אדמו"ר ז"ל.

(על"ת מכתב ק"ע)

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקדוש זרע קודש מהצבתו נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רו לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושא הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דאיכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקדוש, חומר מגזע האלהי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש חמודות וזרעו לברכה זרע קודש שמים ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קמ"ו

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שליטי"א

סימן כ"א: ואל תטוש תורת אמך

שואל: הנה אחר כל ההסברים שהסברת לי, מאד הייתי רוצה להדבק בדרכו של מוהר"ן מברסלב זצ"ל, אבל עוד אחת עומד לי בדרך, שהוא כי הלא אבותי ורבותי לא הלכו בדרך זו, ואני בא מחדר אחר לגמרי, ואני חושש מאיסור של ואל תטוש תורת אמך, לאחוז בדרכים חדשים שלא הלכו בה אבותי, ואני רוצה לידע אם תוכל לברר לי זאת עפ"י הלכה מה לעשות.

וכן היתה בכל הדורות, כשאדם היה גר באיזה מקום, והיה דבוק בדרך רבו שגר במקומו בעירו או במדינתו, אז התחמם לאורו של רבו ההוא. ונהג כמנהגיו, ואם למשל נשא אשה במקום אחרת, או שעבר לגור מחמת איזה סיבה למקום אחרת, ונעשה דבוק לצדיק אחר שבמקומו ההוא, אז הלך בדרך של הצדיק ההוא, וכמו שאמר פעם הרה"ק בעל צבי לצדיק מבלווב בדרך צחות שחבל ליתן לבחור בילקע, כי בין כך לא ישאר כאן, כי כשישא אשה, ילך ויתדבק להרבי של חותנו.

ואפי' סתם מצינו שכמה צדיקים ועובדי השם, שהיו מתחלה דבוקים לצדיקים אלו, ואח"כ שינוי ונתדבקו לצדיקים אחרים, ולא היתה בזה חשש של שינוי מנהגים, ואיסור של אל תטוש.

וכתב הרה"ק מקאמארא (נוצר חסד פ"ו מ"ב - אחדות ה') אחדות ישראל העיקר ע"י התדבקות נפשו בצדיק אמת באהבה עזה, ונותן בו רוחו כמו איש באשתו, והאי רוחא מכשכש בו ובווער בו ומתלהט בו לעבודת השם, ורוח הראשון מושכו לדרכו ולשורשו, והוא העיקר. וא"ל מורי דודי (מהרצ"ה מזידיטשוב), שרוח הראשון קיבל הוא מהרב מו"ה צבי מגיד צמח לצבי, והיה בווער בו כאש. אבל מחמת שלא היה עדיין בהתדבקות אהבה, וגם לא נשלם על ידו, נסתלק ממנו, וניתן בו רוח מרבינו אור שבעת הימים מלובלין. ואני הצעיר, רוחי הראשון ואחרון נפשי ולבי, הוא רבינו דודי צבי מזידיטשוב ממש התקשרות נפש בנפש עד היום, ולא הוצרכתי לשלימות נפשי לרב אחר אחר פטירתו, אעפ"כ שימשתי שמונה עשר צדיקים, וקיבלתי מהם תורה ויראה ודרכי השם.

ומי שאינו שלם עדיין, בהכרח לעזוב דרכו, ולקשר עצמו בצדיק אחר.

ועוד כתב (זוהר חי ח"א ר"ו). הצדיק וכו' אינו מקפיד על אנשים שלו אם נוסעים ג"כ לצדיק אחר צדיק אמת, ומקבלין משם הארה. וכך היה מדתו של רבינו אלימלך ותלמידיו אמיתים שהיו דבקים בו באמת. ומי שמקפיד ונוטר שנאה, שקרן הוא ורמאי, משקר של קליפות נוגה, וס"ם רוכב עליו בודאי, והשתררות שלו מצד ס"ם הרשע שעשה אותו לרבי ע"כ.

וידוע הוא מה שעשה החידושי הרי"ם, שאחר שהיה דבוק מאד מאד ברבו הקדוש הבאר משה מקאזניץ זצ"ל, עזבו ונתדבק לרבו הר"ר בונם מפשיסחא זצ"ל, אף שעלתה לו הדבר במס"נ ממש כנודע.

ואף על הדברים אשר יש בהם ענין של ואל תטוש תורת אמך, מבואר בשו"ע (יור"ד שם) שדבר שהנהגים בה איסור בדברים המותרים מחמת טועה, נשאל ומתירין לו בשלשה כהתרת נדרים, וכמו שבאמת כל אלו שחששו להתקרב לדרך החסידות, היתה מחמת טעות, שסברו שיש בה איזה דבר נגד התורה, וע"כ התרחקו מזה, ואילו ידעו האמת לא היו נוהגים כן, אבל באמת באלו הדברים לא נוהג איסור של ואל תטוש כנ"ל.

ובאמת כל ענין של ואל תטוש הוא רק איסור מדרבנן, כמבואר בכרכי יוסף (שם), ואילו באנו לחשוש יש איסור דאורייתא שיכולים לחשוש, והוא מצות כיבוד אב ואם, במקום שאביו ואמו אוסרים אותו בפירוש להתקרב לדרך חסידות זו, ועכ"ז מבואר בשו"ע שאינו צריך לשמוע להם, כמ"ש (יור"ד סי' ר"מ סעי' כ"ה) תלמיד שרוצה ללכת למקום אחר שהוא בוטח שיראה סימן ברכה בתלמודו לפני הרב ששם, ואביו מוחה בו, לפי שדואג שבאותה העיר העכו"ם מעלילים אינו צריך לשמוע לאביו בזה.

ובפתחי תשובה (שם אות כ"ב) מביא מספר חמודי דניאל, שאפי' אם הוא רק ספק שיראה שם סימן ברכה מותר, ועו"כ כי אחד היה רוצה להתפלל בביהכ"נ שמתפללין שם יותר ככוונה, ואמו מוחה בזה, שאין צריך לשמוע לה.

וכתב שם בכיאר הגר"א שמקורו מגמרא (מגלה ט"ז): גדול תלמוד תורה יותר מכיבוד אב ואם, ואמרו (עירובין ע"ז): שאין מן הכל זוכה אדם ללמוד, ואף בסתם מצוה אמרו (לעיל סעי' י"ב) שאם המצוה עוברת, אזי יניח כיבוד אב ואם, ויעסוק בהמצוה, וכ"ש במצות ת"ת עיי"ש, וה"ה לכל עניני עבודת השם, שנכנס לכלל של מצוה עוברת, וכנ"ל מפתחי תשובה לענין תפלה, וע"כ חזרנו על הראשונות, כי אין כאן לא נדר, ולא איסור כיבוד אב ואם, ולא ואל תטוש תורת אמך, רק יש כאן דרך ישרים המביא לקירבות למקום, ואשרי מי שאוחז בדרך של צדיק זה, שתביאו לכל טוב בזה ובכא אמך.

ואתו האיש ש"ד היה בעובי הקורה מהמסורים שמסרו את מוהרנ"ת במסירות גדולות לפני הממשלה. אמנם אח"כ פקד עליו הרבה צרות ויסורים, הן מאשתו והן מבניו, ולבסוף בשנת תקצ"ט בא בחפוי ראש לפני מוהרנ"ת וביקש ממנו מחילה עיין ימי התלאות המובא לקמן. ומבואר בימי התלאות ששיניאור דוד דר בברסלב, ואפשר שבא עכשיו במיוחד לאומאן כדי לצער את מוהרנ"ת, כי משמע שהיה מראשי החולקים והמתנגדים] וגם הוציאו ההיינג לאכטיר, ושאר הלאכטיר וההעסיס שהיו סגורים שם בתוך העמוד, והרסו העמוד, והוציאו כל הנ"ל בלילה הנ"ל.

ותיכף הודענו כל זאת להנגידים דפה [הרבה נגידים מעיר אומאן היתה ידם עם מוהרנ"ת והזהירו את המתנגדים בעונשים קשים אם ירדפו את מוהרנ"ת, עיין לעיל מכתב קצ"ג], וכולם חרו אפם עליהם מאד, וכולם אומרים שההכרח ליתן פראשעניע להגארדנטשיק [להניח תביעה להממשלה, ואם כי מוהרנ"ת לא היה דעתו נוחה מזה להודיע זאת להממשלה, אבל לא היה לו ברירה, ולכן דייק וכתב "ההכרח ליתן", כיון שהיה טמון בזה סכנת נפשות ממש, וביטול המשכת דרך רביז'ל ה' ישמרנו. וכמ"ש לעיל מכתב קס"ד, וכן לקמן מכתב קפ"ב ו'ולוא זאת היו הורגים אותו בפרהסיא ח"ו, כי כבר הותר דימנו כמפורסם']. אבל אתמול לא היה באפשר, וגם היום שלח אביו נ"י [הרבני הנגיד ר' משה וויינבערג] אחר סופרים [היוצאים לכתוב בלשון אוקריינא], ופנה היום ולא באו, כידוע לנו שכל מה שאנו צריכין יש על זה מניעות גדולות [עיין שיחות הר"ן סי' קפ"ה שכל דבר שרוצין לעשות בשביל רביז'ל יש על זה מניעות גדולות, אע"פ שהרבה פשוט, ואילו לא היה רבינו מצוה לעשות זאת מעצמו היה קל עליו מאד לעשות, אבל כשצוה רביז'ל לעשותו היה כבד מאד עיי"ש]. ואף על פי כן נשתדל למחר בעזרת השם יתברך לכתוב הפראשעניע, וקוינו לדי' שיתהפך לטובה, שדייקא על ידי זה יהיה להם מפלה גדולה ולא יכלו להפחידנו עוד [מוהרנ"ת לקח מכל דבר התחזקות, ולמד דעת דדייקא על ידי זה שהרסו דברים בהבית המדרש זה יהיה לעורר לכל יוסיופ עוד בני עולה לענות. כי מן הצרה המציא רווחה ועת צרה ליעקב וממנה דייקא יושע ודריק].

אבל לעת עתה אנו צריכין ישועה ורחמים רבים, כי צרות רבות סכנונו מכל צד בכלל ובפרט. ומאליכם תבינו גודל הנחת שהיה לנו ביום פורים בבוקר, עד שבכיתי בדמעות מגודל הצער שנגע עד הנפש. אך חסדי ה' לא תמנו שנתן לי כח להתחזק על פי דרכי עצותיו הק', עד שהפכתי קצת היגון ואנחה לששון ולשמחה [ליקוי"מ ח"ב סי' כ"ג], והלכתי בתומי, ואמרתי ברוך השם שאני לא שברתי החלונות בבית המדרש קדוש כזה הנקרא על שם אדמו"ר ז"ל, והשי"ת היה בעזרי שהתפלתי קצת בשמחה, וקרינו המגילה כראוי, ואחר כך התחלנו לשמוח קצת, והלכתי לאביו נ"י להודיע לו כל זה.

בתוך כך קבלתי משם המכתבים הנ"ל, והיה לי פחד קצת לקרותם כי מי יודע מה כתוב בהם, שלא יערבבו לנו ח"ו שמחת פורים, והשם יתברך חמל עלינו שהיה כתוב בהם קצת ישועות, ועל ידי זה ניתוסף לנו כח בחסדו הגדול. ותהלה לאל היינו שמחים מאד כמה שעות ביום הפורים הק', ורקדנו הרבה, וגם אנכי רקדתי הרבה בעזרת השם יתברך וריקודים ומחאות כפיים, ובפרט בימי הפורים, הוא ענין גדול שממתיק הרינים כמבואר באריכות בליקוי"מ ח"א סי' י', ובשיחות הר"ן סי' קל"א]. והשמחה שלנו עתה כפורים הוא חידוש וישועות ה', שנוכח לשמוח בעת כזאת, ה' יגמור בעדינו שיהיה סימן ישועה לנו.

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בזה עט סופר, אן להערות, וכן מי שברצונו שיגיע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
 אן להפעקס: **845.781.6701**
 להודיע על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

יהיה עז וחזק בכל עת. אבל ולא יגדל כלב רע בתוך ביתו, כי אעפ"י שצריכין שיהיה לו עזות דקדושה ואי אפשר להתקרב אל הקדושה כי אם על ידי עזות, אעפ"י צריכין ליוחר מאד מעזות דס"א שהוא כלב בבחינת והכלבים עזי נפש (ישעי' נו) וכו', שצריכין ליוחר שלא יגדל כלב רע בתוך ביתו שהוא עזות הרע לגמרי, שהוא מי שהוא עז פנים ממש ח"ו שאינו מתכווין בשביל עבודת ה' כלל אדרבה הוא מעזי פנים כנגד יראי ה' באמת ע"כ].

סימן קע"ז

[באותו הפורים בערב אחר קריאת המגילה נתאספו ריקים ופוחזים לפני הבית המדרש ושברו החלונות והדלתות של הקלויז ועשו שם כמה הויקות, ובוודאי היה למוהרנ"ת שברון לב מזה, אך הודיע לאנשי וויינברג דאומאן [היינו היודים ועשוי העיר באומאן שהיתה ידם עם מוהרנ"ת ז"ל] שהיו יודים למוהרנ"ת ז"ל, עד שבבוקר ביום פורים שלחו הממשלה שומרים על הבית המדרש שלנו פן ישלחו עוד את ידיהם הפוחזים והורים, וכמה מהם תפסו לתפיסה עבור זה, וגדרו ותקנו אחר פורים מה שקלקלו (טובות זכרונות)]

בעזרת השם יתברך, אור ליום ג' תשא תקצ"ה לפ"ק, אומאן

רב שלום לכבוד אהובי כנפשי ה"ה הרבני וכו' מו"ה שמואל וויינבערג נ"י [הרה"ח ר' שמואל וויינבערג ואביו הרה"ח ר' משה וויינבערג נגיד ועושר, ומראשי המהסוקים לטובת מוהרנ"ת]

מכתבם קבלנו ביום א' אחר קריאת המגילה, והיה לנו נחת גדול ולשמחת נפש, ועל ידי זה הוסיף לנו השם יתברך כח להתחזק לשמוח בפורים, בתוך צרות כאלה רח"ל

[מוהרנ"ת בבדיחתו מברסלב נתעכב באומאן, והיה שם עד אחר שבת פרשת פרה, וכתבו לו אנ"ש בברסלב שלא יבוא לביתו, כיון שהמתנגדים מתגברים מאד. אמנם בכל זאת חזק עצמו מוהרנ"ת בהיותו באומן, אחרי הגיע המכתבים הנ"ל. וכפי שרואים בהמשך המכתב הזה היה מוהרנ"ת מלא בטחון בה' שלא יאונה לו כל רעה, והחליט בבירור שאחר פורים ישוב לביתו לברסלב.

ובהיות מוהרנ"ת ז"ל באומאן כתב בקשה פרעשניע להגאבינאטער מקאמיניץ, (כי ברסלב היא פלך קאמיניץ). על אשר נופלים עליו בהכאות וזריקות אננים, וברוב צדקתו לא הוכיר בהפראשעניע מהיכן נצמח כל זה, כדי שלא תויק הפראשעניע להעושה רשעה, כי לא רצה מוהרנ"ת למסור בפני השרים בשום אופן (ימי התלאות). ואפשר שעכשיו הודיע ר' שמואל למוהרנ"ת אודות הכתב בקשה הזה לקאמיניץ, וראה מוהרנ"ת בזה קצת נחמה שלא יוכלו המתנגדים להרע לו, ועיין מכתב קפ"ו]. **בפרט מה שעבר עלינו באותה הלילה שהוא מוצאי שבת קודש העבר השייך ליום א' דפורים, שנתקבצו אנשי בליעל ונסבו על הביהמ"ד שלנו, והרסו הדלת, ועקרו ד' חלונות, ושברו והשליכו הלאדין לחוץ, וקצת נמצאו אצל הריש בריוני הוא שיניאור ד"וד ימ"ש** [מוהרנ"ת המליץ עליו שר"ת שמו הוא ש"ד. ומה שמוהרנ"ת כתב לשונות חריפים נגד השונאים והמסורים שמסור אותו ודנו אותו בדין הריגה ממש רח"ל, עיין בפתיחת הספר בפרק, ומסופר בימי התלאות שבערב שבת פרשת פרה כשחיה מוהרנ"ת במרחץ לכבוד שבת, עמד עליו איש אחר שמו שיניאור דוד, ורצה שיניאור דוד הנ"ל להשליך את בגדיו לתנור של אש, ובחמלת ה' לא נהיחו אותו האנשים שהיו במרחץ, וינצל מזה. וכשראה שיניאור דוד שלא נעשה רצונו הנ"ל, פער לו לחרף ולגדף את מוהרנ"ת בפיו, וימלא רצון חס"מ שנתלבש בכל לבבו ובכל נפשו, ואחר כך כי יצא מוהרנ"ת מהמרחץ, ענה ואמר בוודאי טוב יותר כל זה מגיהנם אלף כ"ד מרה הנוכח בוזה (ימי התלאות)

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
 מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
 עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די
 מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות
 חזקו ואמנו אחוי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם
 בכל פעם עצות להציל נפשכם (ועל"ת מכתב ש"א)